

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

655. 1

Hely

Idő

1921

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Vége a nyomdászsztrájknak*

Forrás:

Igazság

Bp.
(Hely)

1921 $\frac{11}{5}$
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Vége a nyomdászsztrájknak

Megegyeznek a munkások a munkáltatókkal

(Az *Igazság* tudósítása.) Ujból megindult a munka a nyomdáknál. A fűrészek és a kopogó gépek nyomán életre kelt a halott betű. Vége a négy napos nyomdászsztrájknak és elpihent az izgalom, amely ennek a sztrájknak árnyékában járt. A nyomdák szünetelésével ugyanis elhallgattak az újságok s így minden sztrájknál gyorsabban és általánosabban érezhetővé vált ez a bérharc. És a fantázia mohón ült fel az álhírek szárnyára, megállapítván, hogy itt nemcsak több kenyérért küzdöttek a munkások, hanem politikai harcot indítottak. Ki ellen, mi ellen? Kinek a kedvéért? Milyen erők biztatására? Sőt — milyen pénzen? Ezek a kérdések ágaskodtak egymás hegyin-hátán és a sztrájkoló munkások röviden egyszerűen azzal feleltek, hogy a bérharc területét egyetlen lépéssel sem hágták túl. Ötven százalékos béremelést kértek s mert nem kapták meg, hétfőn abbahagyták a munkát.

Hogy a mai viszonyok között nem szerencsés gondolat a sztrájk, éppen a feltámadt súlyos aggodalmak is bizonyítják, de

Addig, amíg a magyar munkás csak ennek a gyomorkény-

szernek hatása alatt harcol, nem veheti tőle rossz néven senki, még az a tőke sem, amely a sztrájkot megszenvedti, ma bizonyára sokkal jobban, mint máskor, mert az ő számára sem fené-
kig tejfel a világ. A magyar munkásnak ezzel is számolnia kell ma és a teljesíthetetlen követelések, amelyek produkció-lehetőségeket rombolnak, éppen ugy hazafiatlanok, mint az az álláspont, amely lehetetlen bérrel a munkást sorvasztja.

Hogy a nyomdász-sztrájk békévé befejeződött, arra mutat, hogy itt nem történt hiba. Sem a kezdettel, sem a befejezéssel, sem pedig a bérharc folyamán, amely alatt semmiféle zavaró incidens nem történt. Schol sem romboltak vagyont és sehohsem bántották a bérharcban álló munkást. A békéltető tárgyalások rendes mederben folytak s maga az állam is siettetten a megegyezést. Bár a miniszterelnök beszédét a nemzetgyűlésen tulkeménynek találtuk, ami a beszédnél több; teltben engedékenyebb volt a kormány, engedékenyebbek mint maguk a nyomdatulajdonosok, akik azt kívánták, hogy előbb álljanak munkába a sztrájkolók és csak azután következhetik a megegyezés. Most már csak az kívánatos, hogy a munkásság bizalmaért becsületesen fizessenek meg a nyomdatulajdonosok. Még azt se mondjuk, hogy méltányosak legyenek. Becsületesek legyenek! Kenyeret adjanak. A jóaka-

ratot majd kenyérk rá jobb időkben, De ez a kenyér elég legyen. Ezt a becsület parancsolja.

A nemzetgyűlés keddi ülésén előbb *Milóty István*, majd *Ernst Sándor* nemzetgyűlési képviselő intéztek kérdést a kormányhoz a nyomdászsztrájk ügyében és megkérdezték a miniszterelnököt, hogy minő intézkedésekkel hajlandó a jövőre biztosítani a lapok zavartalan megjelenését és a közönségnek a napi eseményekre való szabad tájékozódását. A miniszterelnök az interpellációkra nyomban válaszolt. Kijelentette, hogy bizonyos mértékig jogosnak tartja a nyomdászok bérköveteléseit, mert rosszabb helyzetben vannak ma, mint amilyenben békében voltak. Epen ezért a kormány hajlandó is volna ügyükben közvetíteni, de csak abban az esetben, ha előbb megkezdik a munkások a munkát.

— A magyar állam — mondta végül — nem fog megfeledezni kivételes helyzetéről és nem fog lemondani kivételes hatalmáról.

A miniszterelnök válaszát a nemzetgyűlés tudomásul vette.

1920